

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal

În temeiul art. 108 alin. (3) din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I 4 din Legea nr. 127 din 12 iulie 2012 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Art. I – Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 19¹ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) deducerea suplimentară la calculul profitului impozabil în proporție de 50% a cheltuielilor eligibile pentru aceste activități; deducerea suplimentară se calculează trimestrial/anual; în cazul în care se realizează pierdere fiscală, aceasta se recuperează potrivit dispozițiilor art.26;”

2. La articolul 26, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care își încetează existența ca efect al unei operațiuni de fuziune sau divizare se recuperează de către contribuabilii nou-înființați sau de către cei care preiau patrimoniul societății absorbite sau divizate, după caz, proporțional cu drepturile și obligațiile preluate de persoana juridică respectivă.

Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care nu își încetează existența ca efect al unei operațiuni de desprindere a unei părți din patrimoniul acestora, transferată ca întreg, se recuperează de acești contribuabili, de contribuabilii nou-înființați sau de către cei care

preiau parțial patrimoniul societății cedente, după caz, proporțional cu drepturile și obligațiile preluate sau menținute de persoanele juridice respective.”

3. La articolul 27¹, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Referitor la operațiunile menționate la alin.(2) lit.a), în situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății beneficiare situat în România.”

4. La articolul 27¹ alineatul (10²), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) referitor la operațiunile menționate la alin. (2) lit. b), în situația în care o societate europeană sau o societate cooperativă europeană înregistrează pierdere fiscală, determinată potrivit prezentului titlu, aceasta se recuperează de către sediul permanent al societății europene sau al societății cooperative europene situat în România;”

5. La articolul 52 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) veniturile din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, precum și a contractului de agent. Fac excepție cele încheiate cu contribuabilii care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere și sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie.”

6. La articolul 52 după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Plătitorii de venituri prevăzuți la alin. (1) nu au obligația calculării, reținerii la sursă și virării impozitului reprezentând plată anticipată din veniturile plătite dacă efectuează plăți către:

a) asocierile fără personalitate juridică ori persoane juridice care aplică principiul transparenței fiscale, potrivit legii;

b) persoanele fizice reprezentând venituri ale acestora din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul afacerii;”

7. La articolul 128 alineatul (4), litera d) se abrogă.

8. La articolul 128, alineatul (8), literele a) –c) se abrogă.

9. La articolul 128 alineatul (12), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea sau lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;”

10. La articolul 133 alineatul (5), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) locul de închiriere, cu excepția închirierii pe termen scurt, a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile este locul în care clientul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită. Prin închiriere se înțelege inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepție, locul de închiriere a unei ambarcațiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepția închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcațiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziția clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activității sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile.”

11. La articolul 133, alineatul (6) se abrogă.

12. La articolul 134, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care se emite o factură sau se

încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator, pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului.”

13. La articolul 134, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la art. 134² alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) - (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) și (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art 134² alin. (1) și (2).”

14. La articolul 134¹, după alineatul (10) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Prin excepție de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f), pe o perioadă care depășește o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor și care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfășurării activității sale economice, în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 143 alin (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) - (10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.”

15. Articolul 134² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134² - (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și alin. (2) lit. a) se aplică sistemul TVA la încasare, respectiv exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, astfel:

a) în cazul persoanelor impozabile a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu depășește plafonul de 2.250.000 lei. Sistemul se aplică de către persoana impozabilă începând cu 1 februarie a anului următor celui în care nu a depășit plafonul până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care cifra de afaceri a acesteia depășește plafonul de 2.250.000 lei. În cursul lunii ianuarie a anului respectiv persoana impozabilă aplică regimul din anul precedent. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, precum și a operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 132 și 133.

b) în cazul persoanelor nou-înființate, până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care depășesc plafonul prevăzut la lit. a) în cursul anului în care au luat ființă.

(4) Aplicarea prevederilor sistemului de TVA la încasare nu este opțională pentru persoanele impozabile eligibile conform prevederilor alin. (3).

(5) În cazul în care persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare nu au încasat contravaloarea integrală sau parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii în termen de 120 de zile calendaristice de la data emiterii facturii, inclusiv, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 120-a zi calendaristică, de la data emiterii facturii. În situația în care factura nu a fost emisă în

temenul prevăzut de lege, exigibilitatea taxei aferente contravalorii neîncasate intervine în cea de-a 120-a zi calendaristică de la termenul limită pentru emiterea acesteia.

(6) Prevederile alin. (3), respectiv sistemul TVA la încasare se aplică numai pentru operațiuni în țară, respectiv pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 132, sau locul prestării, conform prevederilor art. 133, se consideră a fi în România, dar nu se aplică următoarelor operațiuni care intră sub incidența regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii supuse taxării inverse conform art. 150 alin. (2) - (6), art. 152³ alin. (10) sau art. 160;

b) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii care sunt scutite de TVA;

c) în cazul operațiunilor supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 152¹ - 152³;

d) în cazul livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii a căror contravaloare este încasată, parțial sau total, cu numerar de către persoana impozabilă eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice autorizate, liber profesioniști și asocieri fără personalitate juridică.

(7) Se aplică următoarele dispoziții în cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieșirea în/din sistemul de TVA la încasare prevăzut la alin. (3):

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) și (5) pentru diferențele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile.

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieșirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) și (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parțială a livrării

de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieșirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieșirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) și (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parțiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieșirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parțială se consideră că include și taxa aferentă aplicându-se procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru situațiile prevăzute la alin. (5).

(9) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuși, regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menționate la art. 138, regimul de impozitare, cotele aplicabile și cursul de schimb valutar sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilității taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. a):

1. în cazul în care operațiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei, iar pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operațiunea este anulată parțial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situația în care cuantumul taxei aferente anulării depășește taxa neexigibilă, pentru diferență exigibilitatea taxei intervine la data anulării operațiunii;

b) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. d), se operează anularea taxei neexigibile aferente ca urmare a aplicării prevederilor art. 138 lit. d);

e) pentru situația prevăzută la art. 138 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

(11) În situația livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru se aplică sistemul TVA la încasare, dacă evenimentele menționate la art. 138 intervin după cea de-a 120 –a zi de la data emiterii facturii sau după caz, de la data termenului limită pentru emiterea acesteia, exigibilitatea taxei intervine la data la care intervine evenimentul.”

16. Articolul 134³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

Art. 134³ - (1) Prin excepție de la prevederile art. 134², în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 155 alin. (14) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 155 alin. (8), sau în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofaktură până la data respectivă.

(2) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce privește livrările și transferurile de bunuri prevăzute la alin. (2)”

17. Articolul 135 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

Art. 135 - (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (14) sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 155 alin. (8), sau în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofaktură până la data respectivă.”

18. Articolul 139¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cursul de schimb valutar

Art. 139¹ - (1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operațiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României, sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană, sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză, iar în cazul operațiunilor suspendate sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) - (8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. Conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede.”

19. La articolul 140, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția situațiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura sau la data la care a fost încasat avansul.”

20. La articolul 140, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, în situația prevăzută la alin. (3¹) precum și pentru cazurile în care s-a aplicat cota în vigoare la data exigibilității de taxă în conformitate cu prevederile art. 134² alin. (2).”

21. La articolul 145, după alineatul (1), se introduc două alineate noi, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134² alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

(1²) Dreptul de deducere a TVA aferente achizițiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 134² alin. (3) - (8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor și serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operațiunile realizate de persoana impozabilă sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 134² alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 160, art. 150 alin. (2) - (6) sau art. 152.”

22. La articolul 146 alineatul (1), literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii pentru care a fost aplicat sistemul TVA la încasare;

.....

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (8), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1).”

23. La articolul 147, după alineatul (16), se introduce un nou alineat, alineatul (17), cu următorul cuprins:

„(17) Prevederile prezentului articol se aplică și de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro-rata sumele de la numitor și de la numărător se determină în funcție de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.”

24. Articolul 148 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ajustarea taxei deductibile în cazul achizițiilor de servicii și bunuri, altele decât bunurile de capital

Art. 148 - (1) În condițiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea inițială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme;

c) persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate și serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

(2) Nu se ajustează deducerea inițială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurilor pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activelor corporale fixe casate, altele decât bunurile de capital, în condiții stabilite prin norme;

c) perisabilităților, în limitele prevăzute prin lege, precum și a pierderilor tehnologice sau, după caz, al altor consumuri proprii, în condiții stabilite prin norme;

d) situațiilor prevăzute la art. 128 alin. (8).”

25. La articolul 149 alineatul (4), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu următoarele excepții:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut sau distrus ca urmare a unor calamități naturale ori a unor cauze de forță majoră, în condițiile în care aceste situații sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

3. bunul de capital este furat, în condițiile în care furtul este demonstrat sau confirmat în mod corespunzător;

4. situațiile prevăzute la art. 128 alin. (8).”

26. La articolul 151², partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19):”

27. La articolul 151², partea introductivă a alineatului (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):”

28. La articolul 151², partea introductivă a alineatului (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (19) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):”

29. La articolul 152, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal

de taxă. În cazul persoanelor impozabile care ar fi eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), se cuprind operațiunile prevăzute la alin. (2) în funcție de data la care ar interveni exigibilitatea taxei fără aplicarea sistemului TVA la încasare.”

30. Articolul 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Facturarea

Art. 155 - (1) În înțelesul prezentului titlu, sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport de hârtie sau în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condițiile stabilite în prezentul articol.

(2) Orice document sau mesaj care modifică și care se referă în mod specific și fără ambiguități la factura inițială va fi tratat ca o factură.

(3) În înțelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înțelege o factură care conține informațiile solicitate în prezentul articol și care a fost emisă și primită în format electronic.

(4) Fără să contravină prevederilor alin. (30) – (34) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării, se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 și 133, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării, nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 și 133, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii.

b) prin excepție de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 125¹ alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor, conform echivalentului din Directiva 112 a prevederilor art. 132 și 133 și persoana obligată la plata TVA este persoana careia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;
2. pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării, se consideră a fi în România, conform art. 132 și 133, efectuate

de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Comunitate, conform echivalentului din Directiva 112 a prevederilor art. 125¹ alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 150 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

Totuși, în situația în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (17), se aplică prevederile lit. a).

c) prin excepție de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 125¹ alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Comunitate în conformitate cu prevederile art. 132 și 133.

(5) Persoana impozabilă, trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2) și (3);

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2) lit. a) – c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operațiunile menționate la lit.a) și b);

(6) Prin excepție de la alin. (5) lit. a) și d) persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) și (2).

(7) Persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (15), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(8) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofaktură, în termenul prevăzut la alin. (14), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condițiile prevăzute la art. 128 alin. (10) și pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile prevăzute la art. 130¹ alin. (2) lit. a).

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (5) lit. a) persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicate, cu modificările și completările ulterioare;

b) livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe baza de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziții;

c) livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele menționate la lit. a) și b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcare auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite.

Prin norme se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmescă în vederea determinării corecte a bazei de impozitare și a taxei colectate pentru astfel de operațiuni.

(10) Persoana impozabilă care nu are obligația de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

(11) Persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10), pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situații:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 de euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a valorii facturii este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(12) În urma consultării Comitetului TVA, Ministerul Finanțelor Publice poate aproba ca persoana impozabilă care are obligația de a emite facturi conform prezentului

articol, precum și persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (10), să înscrie în facturi doar informațiile prevăzute la alin. (20), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin norme:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 de euro, dar mai mică de 400 de euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a valorii facturii este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză; sau

b) în cazul în care practica administrativă sau comercială din sectorul de activitate implicat sau condițiile tehnice de emitere a facturilor fac ca respectarea tuturor obligațiilor menționate la alin. (19) sau la alin. (22) să fie extrem de dificilă.

(13) Prevederile alin. (11) și (12) nu se aplică în cazul operațiunilor prevăzute la alin. (5) lit. b) și c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(14) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condițiile art. 143 alin. (2), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei.

(15) Pentru alte operațiuni decât cele prevăzute la alin. (14), persoana impozabilă are obligația de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(16) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către același client, în următoarele condiții:

a) să se refere la operațiuni pentru care a luat naștere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(17) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele și în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme.

(18) Pot fi emise facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă.

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele și în contul furnizorului mențiunea “autofactură”;

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA mențiunea “taxare inversă”;

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, mențiunea “regimul marjei – agenții de turism”;

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, una dintre mențiunile “regimul marjei – bunuri second-hand”, “regimul marjei – opere de artă” sau “regimul marjei – obiecte de colecție și antichități”, după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mențiunea “TVA la încasare”;

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.

(20) Facturile emise în sistem simplificat în condițiile prevăzute la alin. (11) și (12) trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informațiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică și clară la factura inițială și la detaliile specifice care se modifică.

(21) În cazul în care regula de facturare aplicabilă este cea prevăzută la alin. (4) lit. b) pct. i. furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factura informațiile prevăzute la alin. (19) lit. i) și j) și să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor

livrate/serviciilor prestate referindu-se la cantitatea sau volumul acestora și la natura lor. În cazul în care regula de facturare aplicabilă este cea prevăzută la alin. (4) lit. b) pct. ii., factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conțină informațiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (19) lit. i) și j).

(22) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiția ca, valoarea TVA colectată să fie exprimată în lei. În situația în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă acesta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹.

(23) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar.

(24) Autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport de hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabilește modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului și a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură și o livrare de bunuri sau prestare de servicii. “Autenticitatea originii” înseamnă asigurarea identității furnizorului sau a emitentului facturii. “Integritatea conținutului” înseamnă că nu a fost modificat conținutul impus în conformitate cu prezentul articol.

(25) În afară de tipurile de control de gestiune menționate la alin. (24), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii și integrității conținutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat și creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) și (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange – EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandările Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii și integritatea datelor.

(26) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliți în țări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticității originii și integrității conținutului facturii trebuie asigurate exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (25).

(27) În situația în care pachete care conțin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziția aceluiași destinatar, informațiile care sunt comune facturilor individuale pot fi menționate o singură dată, cu condiția ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(28) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(29) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, și de stocare, și utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(30) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client sau de un terț în numele și în contul său, precum și a tuturor facturilor primite.

(31) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiția ca acestea sau informațiile stocate conform alin. (30) să fie puse la dispoziția autorităților competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei țări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE și de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 sau la dreptul menționat la alin. (35) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca și de a utiliza facturile respective.

(32) Prin excepție de la prevederile alin. (31), persoana impozabilă care are sediul activității economice în România are obligația de a stoca pe teritoriul României facturile emise și primite, precum și facturile emise de client sau de un terț în numele și în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente și pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (31). Aceeași obligație îi revine și persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puțin pe perioada existenței pe teritoriul României a sediului fix.

(33) În situația în care locul de stocare prevăzut la alin. (31) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 125¹ alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informațiilor stocate conform alin. (30).

(34) Facturile pot fi stocate pe suport de hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise sau puse la dispoziție. În cazul facturilor stocate prin mijloace electronice, persoanele impozabile vor stoca prin mijloace electronice și datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor, în conformitate cu alin. (24) și (25).

(35) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situații sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri și prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării, se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 132 și 133, precum și a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 125¹ alin. (2).

(36) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul online la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 125¹ alin. (2) are obligația de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea și utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii impozabile în România, are obligația de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea și utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.”

31. La articolul 155¹ alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Documentele prevăzute la alin. (4) și (5) nu trebuie emise în situația în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignație sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziție clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situație în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 155 alin. (8).”

32. La articolul 156³, se introduc două alineate noi, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Persoana impozabilă care trebuie să aplice sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3), are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri din anul precedent, determinată potrivit prevederilor art. 134² alin. (3), nu depășește plafonul de 2.250.000 lei.

(12) Persoana impozabilă care depășește în cursul anului plafonul de 2.250.000 lei, are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depășit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 134² alin. (3).”

33. La articolul 157, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2017, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.”

34. La articolul 206¹⁰, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Antrepozitarul autorizat care produce și alte băuturi alcoolice decât bere, nu poate beneficia de statutul de mic producător de bere independent.”

35. La articolul 206¹⁶ alineatul (2), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) produsele cu codurile NC 3811 11 10, 3811 11 90, 3811 19 00 și 3811 90 00.”

36. La articolul 206²¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Micii producători de vinuri liniștite prevăzuți la alin. (3) lit. b) au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă în condițiile prevăzute de normele metodologice.”

37. La articolul 206²³ după alineatul (1), se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), la cererea antrepozitarului autorizat pentru producția și îmbutelierea produsului bere, Comisia poate aproba, prin decizie, utilizarea instalațiilor de îmbuteliere a produsului bere și pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare și a apei plate. Celelalte prevederi privind regimul de antrepozitare fiscală sunt aplicabile în mod corespunzător.

(1²) Prin decizie, Comisia poate stabili condițiile de utilizare a instalațiilor.”

38. La articolul 221³ alineatul (2), după litera w) se introduce o nouă literă, litera x), cu următorul cuprins:

„x) producerea de vinuri liniștite, sub limita de 1.000 hl de vinuri liniștite pe an, fără înregistrarea la autoritatea vamală teritorială.”

39. La articolul 296³ litera f), punctele 4 și 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii, și casele sectoriale de pensii, pentru persoanele prevăzute la lit. d), precum și pentru persoanele preluate în plata indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă urmare unui accident de muncă sau unei boli profesionale;

5. Entitățile care plătesc venituri din pensii, altele decât cele care sunt plătite de către Casa Națională de Pensii Publice, pentru persoanele prevăzute la lit. d);”

40. Articolul 296⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuțiilor sociale datorate de persoanele prevăzute la art.296³ lit. d)

Art. 296⁹ - (1) Pentru persoanele cu venituri din pensii care depășesc 740 lei, prevăzute la art. 296³ lit. d), baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă numai partea de venit care depășește nivelul de 740 lei.

(2) Pentru persoanele preluate în plată de către Casa Națională de Pensii Publice, prin casele teritoriale de pensii și de către casele sectoriale de pensii, baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate o reprezintă cuantumul indemnizației.”

41. La articolul 296¹⁹, alineatul (1⁹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1⁹) Persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori din state terțe, care nu au încheiate cu România acorduri sau convenții în domeniul securității sociale, precum și persoanele fizice române care obțin venituri din salarii, ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, depun declarația prevăzută la alin. (1) direct sau printr-un reprezentant fiscal.”

42. La articolul 296¹⁹, după alineatul (1⁹) se introduc 4 noi alineate, alineatele (1¹⁰) - (1¹³), cu următorul cuprins:

„(1¹⁰) Persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), care își desfășoară activitatea în România și care obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori nerezidenți care nu au sediul social sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, au obligația să depună declarația prevăzută la alin. (1), dacă au încheiat un acord în acest sens cu angajatorul.

(1¹¹) Angajatorii prevăzuți la alin. (1¹⁰) au obligația să transmită organului fiscal competent informații cu privire la acordul încheiat cu angajații.

(1¹²) Dacă între angajatorii prevăzuți la alin. (1¹⁰) și persoanele prevăzute la art. 296³ lit. a) și b) nu au fost încheiate acorduri, obligația privind achitarea contribuțiilor sociale datorate de angajatori, reținera și virarea contribuțiilor sociale individuale, precum și depunerea declarației prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor. Declarația se poate depune direct sau printr-un reprezentant fiscal.

(1¹³) Persoanele prevăzute la alin. (1⁹) și (1¹⁰), declară și plătesc atât contribuțiile sociale datorate de angajator, cât și pe cele individuale.”

43. La articolul 296²¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele care sunt asigurate în sistemul public de pensii, conform art. 6 alin.(1) pct. I lit. a) – c), pct. II – III și pct. V din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, persoanele asigurate în alte sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate în sistemul public de pensii, precum și cele care au calitatea de pensionari, nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru veniturile obținute ca urmare a încadrării în una sau mai multe dintre situațiile prevăzute la alin. (1).”

44. La articolul 296²², alineatele (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f) și h), baza de calcul al contribuțiilor sociale este venitul brut stabilit prin contractul încheiat între părți, diferența dintre venitul brut și cheltuiala deductibilă prevăzută la art. 50 sau venitul din asociere, după caz, și orice alte venituri obținute, indiferent de denumirea acestora, pentru care se aplică reținerea la sursă a impozitului pe venit.

.....
(7) Pentru persoanele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a) - c), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, pe fiecare loc de realizare a venitului.”

45. La articolul 296²⁴, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

(7) Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 52 alin. (1) lit. a) - c), obligațiile reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale se calculează prin aplicarea cotei de contribuție aspra veniturilor prevăzute la art. 296²², se reține și se virează de către plătitorul de venit, iar încadrarea în prevederile alin. (7) al acestui articol se face de către plătitorul de venit.

(8) Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la art.296²¹ alin. (1) lit. f) și h), obligațiile reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate se calculează prin aplicarea cotei de contribuție asupra veniturilor prevăzute la

art.296²², se reține și se virează de către plătitorul de venit, iar încadrarea în prevederile alin. (5) și (6) ale acestui articol se face de către organul fiscal, cu ocazia impunerii anuale.”

46. La articolul 296²⁴, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Plătitorii de venit calculează, rețin și virează contribuțiile sociale numai pentru persoanele fizice care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit.f) și h), altele decât cele care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere și sunt înregistrați fiscal potrivit legislației în materie.

(10) Prin excepție de la alin. (9), plătitorii de venit calculează, rețin și virează contribuțiile sociale pentru persoanele fizice care realizează venituri în baza contractelor de agent.”

Art. II. – (1) Persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri realizată în perioada 1 octombrie 2011 – 30 septembrie 2012 inclusiv, determinată potrivit prevederilor art. 134² alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 134² alin. (3) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, începând cu data de 1 ianuarie 2013.

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013, are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 octombrie 2012 inclusiv, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri realizată în perioada 1 octombrie 2011 – 30 septembrie 2012 inclusiv nu depășește plafonul de 2.250.000 lei.

Art.III. - Prevederile art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2013, cu următoarele excepții:

- a) prevederile punctului 1 care se aplică începând cu data de 1 octombrie 2012;
- b) prevederile punctelor 5, 6, 37, 39 - 46 care se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.IV. – La data publicării prezentei ordonanțe, se abrogă prevederile art. 234 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art.V. - Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Ministrul finanțelor publice,
Florin GEORGESCU